

Ako vnímam šťastie

Ako vnímam šťastie

(úvaha)

Ako vnímam šťastie? Je to jednoduchá, no zároveň ťažká otázka. Tak skúsím začať z tejto strany. Dôkazom šťastia je úsmev, jamky v lícach a tie sladké iskričky v očiach. No každý vnímame šťastie inak, ale pre všetkých je to akýsi stav eufórie. Stačí, že sa na chvíľu cítime šťastní a zrazu máme pocit, že všetky tie zlé veci odleteli.

Čo ma veľmi mrzí je, že ľudia v dnešnej dobe hľadajú šťastie najmä v peniazoch. Pozrú sa na človeka, ktorý má drahé auto, oblečenie, dom a kopolu ďalších vecí a povedia si: „Ten musí byť veľmi šťastný. Nemá problémy s peniazmi, chodí na dovolenky a môže si kúpiť čokoľvek.“ Zle. Práve títo ľudia nemajú väčšinou to najdôležitejšie šťastie, ktoré máme my. Nemajú nič, čo si za peniaze nekúpia. Nekúpia si pravú lásku a priateľstvo. Z toho dôvodu si myslím, že títo ľudia nie sú šťastní. Práve naopak. Podľa mňa sú vo vnútri veľmi smutní, lebo majú okolo seba zvyčajne falošných ľudí, ktorí zložia masky vtedy, keď sa niečo nepodarí a bohatí ľudia prídu o peniaze. Zrazu sú sami. Žiadna falošná láska a priateľstvo. Zmizli peniaze a zmizli aj podvodné osoby z ich života. Takže až tu začínajú byť v srdci šťastní, aj keď to tak ešte nevnímajú. Nechcem teraz poukazovať na to, že iba bohatí ľudia majú okolo seba falošné osoby. To nie. Oni ich majú síce najviac, no aj my ostatní takých máme. Na druhej strane pri nás stoja aj praví. Pri nich si myslím, že nie. Aj ja som tento rok bola veľmi prekvapená koľko „krýs“ je v mojom okolí. Nebola som smutná, lebo som ich nepoznala dlho. Smutná som bola, keď som stratila kamarátku z detstva. Ale chápem to. Meníme sa. Menia sa naše názory, postoje a myslenie. Dospievame. Preto ona pre mňa nie je „fake“. Len sme sa odcudzili, keďže sme každá na inej škole. Spoznali sme nových spolužiakov a našli si medzi nimi kamarátov. Nezazlievame si to. Pohli sme sa ďalej a stretneme sa, keď sa dá. Vždy je pri našom stretnutí ten neopísateľný pocit zvaný šťastie, najmä pri spomínaní na našu spoločnú cestu celou základnou školou. No teraz som si aj ja našla nového a veľmi dobrého kamaráta. Vždy z neho vyžaruje pozitívna energia a šťastie. Vždy keď sme spolu von, tak sa smežeme a ľudia nechápu.

Vždy sa mi na tvári vyčarí úsmev, aj keď som so svojou rodinou. Stačí, keď ma objímu a som šťastná. Šťastná som, keď sa spolu venujeme našim spoločným záujmom. Toto všetko je to, čo si za peniaze človek nekúpi. Môže sa iba snažiť, aby si ľudia mysleli, že je naozaj šťastný. No každý z nás by mal byť vlastne šťastný aj za to, že vôbec žije. Ja som šťastná, že som zdravá a nemám žiadne zdravotné problémy, ktoré by mi

prekážali a nedali by sa už vyliečiť. Takže som naozaj šťastná a vďačná, že môžem všetkými zmyslami vnímať svet. Dotýkať sa všetkého. Počuť všetko. Vidieť tie krásne hory, tú prírodu. Môžem si plniť sny, lebo tie sa dajú zrealizovať vtedy, keď pre to niečo urobím. Nebráni mi v tom moje zdravie. Takže by sme všetci mali byť v podstate šťastní, že vôbec žijeme. Samozrejme, že každého z nás by potešili aj nejaké darčeky. Nejaké drahé a veľkolepé dovolenky. No mali by sme byť spokojní s tým čo máme a ceníť si to. Ale namiesto toho počujem od ľudí iba nariekanie. Že majú v živote iba smolu. Podľa mňa sme každý strojcom vlastného šťastia, a keď pre to nič neurobíme, tak šťastní nebudeme. Prečo by mal napríklad niekto vyhrať športku, ak si ju nepodá? Prečo by mal žiak dostať dobrú známku, ak sa to neučil? Nič pre to neurobili, takže nič nezískali a nemajú sa z čoho tešiť. Mali by sme sa tešiť aj z maličkostí. Predstavte si také deti v Afrike. Nemajú vodu ani jedlo. Keď to od niekoho dostanú, tak sú veľmi šťastní, no my to berieme ako samozrejmosť. To je veľká chyba. Mali by sme byť šťastní aj z tohto. Aj my by sme sa mali radovať z drobností.

Šťastie je ukryté v nás, len sa treba lepšie pozrieť do svojho vnútra. Určite je tam... Keď ho objavíme, mali by sme si ho začať vážiť a nie ho brať ako samozrejmosť... Je predsa výnimočnou súčasťou našich životov...